

været den mindste Grund til at være misfor-
nøjet med den Maade, hvorpaa Præsteembederne
hidtil ere blevne besatte, da jeg frygter for, at
en saadan Indflydelse paa et Embedes Besæt-
telse, som her er Tale om, kan være skadelig,
og det jo er høist vigtigt, at slige Embeder be-
sættes saa heldigt som muligt, kan jeg ikke An-
det end tiltræde Fleertallets Forslag og tilraade,
at § 23 udgaaer.

Madvig: Jeg skal med ganske faa Ord
gjøre opmærksom paa, at den 4de Landstthings-
mand for 6te Kreds (Strøm) ikke stillede Sa-
gen rigtigt, naar han opstillede en Modsetning
imellem Valgkollegier, der ere valgte isforveien,
førre end der er indtraadt Vakance i et Rald og
et Kollegium, der valgtes i det Dieblis, Va-
kancen er indtraadt; thi om et saadant Kolle-
gium som det sidstnævnte, er der intetsteds Tale.
I Modsetning til det blotte Valgkollegium
staaer et Menighedsraad, der bestandig bestaaer,
og altsaa er valgt længe før og uden Hensyn
til Vakancen, som har Noget at gjøre, som har
Forretninger og er en Virkelighed, førre end Va-
kancen indtræder. Jeg troer altsaa, at den
Modsetning, den ærede Landstthingsmand op-
stillede, ikke er rigtig. Den ærede Landstthings-
mand havde ganske Ret, naar han sagde, at
han troede, jeg havde fraraadet § 23. Naar
den ærede Landstthingsmand sagde, at jeg havde
yttret, at en saadan Bestemmelse som Udvalgets
Forslag under Nr. 72 ikke hørte under denne
Lov, saa yttrede jeg vel ikke dette, men det er
ganske vist min Mening, og jeg gaaer endog
videre og overfører det paa selve Paragraphen,
og forsaavidt blive vi da enige. Jeg troer,
at en Bestemmelse om Menighedernes Indfly-
delse paa Valget af deres Præster ikke hører
under denne Lov; altsaa kommer jeg ogsaa til
det Resultat at stemme imod § 23. Den hele
Besættelse af Præstestaldene har efter min Me-
ning ikke Noget med Menighedsraadene at
gjøre. Naar den ærede Landstthingsmand er
imod den foreliggende Bestemmelse, fordi den
Organisation af Kirken, som man nu forsøger
paa, vil blive en Organisation, hvorved en
Majoritet vil tyrannisere en Minoritet, saa
feer jeg, hvad man end ellers kan have imod
denne Bestemmelse, slet intet Spør af noget

Sligt. Men den ærede Landstthingsmand til-
føiede Noget, som var mig paafaldende for ikke
at sige karakteristisk. Han sagde, at for Die-
blisset var der en Minoritet, som han haabede
vilde blive til Majoritet, og naar den var ble-
ven dette, saa vilde han have Organisationen;
men jeg vil bede den ærede Landstthingsmand
at betænke, om det ikke er at stille Sagen i et
besynderligt Lys, saaledes at gaae ud fra, at
en Minoritet skal blive en Majoritet. Men
det hører, strengt taget, ikke til Paragraphen,
og jeg har kun bemærket dette, fordi det er
Noget, man let kan vinde Folk ved, saaledes at
holde dem et Majoritetstyranni for Die; —
ja Majoriteten gjælder ikke i Sandhedens Rige,
men i den Verden, hvori vi leve, have vi ikke
noget andet Middel til at faae det, der hos de
Fleste gjælder for Sandhed, til at være det
Herskende end Majoriteten.

Lehmann: Ved det Affnit, der er un-
der Forhandling, er der flere Punkter, hvorom
der er stor Uenighed imellem Udvalgets Med-
lemmer, hvorfor Thinget saaledes ikke kan finde
saa sikker en Veiledning, som dersom en større
Enighed havde været tilstede, og jeg skal derfor
udbede mig Tilladelse til med et Par Ord at
motivere min Afstemning. Hvad jeg først skal
omtale, angaaer § 15, der indeholder en al-
mindelig Angivelse af hele dette Lovgivnings-
arbejdes Formaal. Nu skal jeg vel med den
høitærede Kultusminister være enig i, at det
ikke er saameget magtpaaliggende at have en
saadan almindelig Definition, thi det egentlige
Indhold af disse Menighedsraad og deres Virk-
somhed skal jo hovedsaglig fremgaae af de i de
senere Paragrapher omtalte dem tillagte Ret-
tigheder og fremfor Alt af den Maade, hvor-
paa deres Gjerning i Praxis vil blive udført.
Men jeg skjønner ikke rettere, end at det dog
i og for sig er naturligt, at ved en ny Insti-
tution, hvor man ikke kan forudsætte et heelt
Begreb som givet — thi i slige Tilfælde er
Definitionen vistnok overflødig — dog idet-
mindste Hovedtrækkene angives, det som man
stadig skal have for Die, og som skal medgives
alle dem, der skulle udføre de enkelte Forret-
ninger, som de senere Paragrapher bestemme
til Veiledning om, i hvilken Aand og Tanke-